

nega. Kakor za tolažbo je prinesel danes mal šolarček prvi šopek vijolic; od samega veselja sem mu dal desetico. Še vijolice so pametnejše nego človek: ne zmenijo se za vreme ter klijejo pogumno izpod snegá!

Zdaj bo že kmalu obletnica tistega dné, ko sem prvokrat prišel na Rožnik. Vse mi je še tako živo v spominu, kakor da je bilo včeraj in zdi se mi čudno, da je minilo že celo leto. Morda je moj spomin zato tako zvest, ker nimam nikjer pravega dóma in mi ostane v srcu neizbrisljiv solnčni Rožnik, ki mi je bil res napol dom in kjer sem se po dolgem romanju čutil kakor v varnem zavetju. Takega občutka nisem imel nikoli prej in nikjer drugjé, tudi ne tukaj, čeprav so kraji lepi in ljudjé ljubeznivi. —

Vrnem se v Ljubljano vsekakor pred Veliko nočjó; najmanj teden prej, če bo drama dovršena ali ne. Le to me skrbi, če je na Rožniku morda že soba oddana. Ako ni, se bova zmenila z Bergmanom, kakor sva že govorila; ako pa je, bom hodil vsako jutro kavo pít, kakor vaši zvesti tarokarji. Vendar pa upam, da mi bo sreča mila. Toliko vem: če bo letošnje poletje kakor je bilo lansko (kar Bog daj!), bom tisti krasni mir in tisto samoto, ki je za moje delo kakor ustvarjena, mnogo bolj izkoristil nego lani, tako da mi ne bo spet žal izgubljenih dni! Pa nikar se ne smej in nikar ne misli, da so to samo pobožni nameni, ki izpuhté v nič od jutra do večera! —

Iz te puščave Ti ne morem pisati ničesar zanimivega — kakor si videla. Ura je uri enaka, dan dnevu. Jaz res ne vem, kaj bi ljudjé tukaj počeli, če bi se ne prepirali in ne ženili! In jaz ne maram ne tega ne onega...

Prisrčne pozdrave vsem in na veselo svidenje!

Ivan Cankar

17. III. 1911

Sv. Trojica v Slov. goricah

Jože Šmit

Pesem

Jezus, naj ne umrem,
meni je takó lepó,
kot da od maše grem,
kjer sem Te molil z njo.

Srečal sem lepo ženó,
kriknil sem ji v pozdrav,
pa mi je tako biló,
ko da sem dihnil v piščal.

V kočah večer diši,
meni je tako topló,
krhka kot cvet zveni
struna mi pod rokó.

Dunaj 1943.